

הרצאת נתיב מספר 80:

שיתוף פעולה, תקשורת, אחדות

ברוכים הבאים, ידידי היקרים. ברכות לכל אחד מכם. מבורכת היא שעה זו.

המצב הגבוה והנשאף ביותר בכל תכנית האבולוציה הוא אחדות. אחדות במישור ארצי זה איננה קיימת. לחלק מהאנשים יש מושג מעורפל לגביה, ולרגעים בודדים הם חשים או מרגישים את המשמעות של מצב הוויה זה. אך אז הרגע חולף. כיוון שאחדות פשוט ישנה, היא מתקיימת מחוץ לחוק של סיבה ותוצאה. לכן אין כל טעם בכך שאדון בה. אין כל אפשרות שתוכלו להבין אותי ואני לא אוכל למצוא מילים מתאימות בשפה האנושית כדי להביע מה זו אחדות.

אדון, בכל אופן, בשני שלבים מכינים בהתפתחות לקראת אחדות. שני שלבים אלו כן קיימים במישור הקיום והתודעה שלכם. אלו הם, ברמה הנמוכה יותר, שיתוף פעולה, וברמה גבוהה יותר, תקשורת. אף יצור חי אינו יכול להתקיים ללא שיתוף פעולה ותקשורת. אפילו ברמה החומרית, האנושית לא היתה יכולה לשרוד בלעדיהם. מזון, שתייה, מחסה – כל מה שאתם זקוקים לו להשרדותכם הפיסית – תלוי בשיתוף פעולה ובתקשורת, אף על פי שצורתם ואופן ביטויים יכולים להשתנות. הם מקבלים צורה שונה בחברה פרימיטיבית, היכן שאנשים מארגנים את התקשורת העצמית שלהם עם הטבע והאלמנטים. ככל שההתפתחות ממשיכה להתקדם והקהילה גדלה, אנשים צריכים לארגן את התקשורת עם אחרים בהתאם. ככל שאנשים מסתדרים טוב יותר זה עם זה באמצעות שיתוף פעולה ותקשורת מתאימים, כך חיי הקהילה יתפקדו טוב יותר ברמה החומרית הבסיסית ביותר. דבר זה הוא כה ברור עד שאיני צריך לדון בו באריכות.

הבנת הצורך בתקשורת ובשיתוף פעולה ברמה הפיסית תאפשר לכם להכיר בכך שקיום שכלי, רגשי ורוחני תלוי בהם באותה המידה. אתם יודעים שאותם החוקים נכונים לכל רמות הקיום. ההתעלמות מאמת זו היא אחת הטעויות והטרגדיות הגדולות של המין האנושי. אם היו מלמדים אנשים להבין אמת זו, עולמכם היה שונה מאד.

בנשמה האנושית ישנו מרכז, שמתוכו זורמים כוחות הנשמה ושאליו מגיבים האחרים. מרכז זה שולט על חוקי התקשורת, וברמה נמוכה יותר, על שיתוף פעולה. לא נדון כעת בשיתוף פעולה, כיוון שטבענו יתברר כשתבינו מהי תקשורת. שיתוף פעולה הוא פשוט צורה שטחית יותר של תקשורת.

כל החוקים האוניברסליים נוטים לפעול מעצמם כשהישות האנושית מצויה בהרמוניה אתם. אולם, אם הישות האנושית מצויה בדיסהרמוניה עם חוקים אלו, בגלל בורות או חוסר התפתחות, אז החוקים מופרים, מתעקמים ומתעוותים, ותקשורת לא יכולה להתרחש. כך נחסם הנתיב לאחדות מוחלטת, עד שהחוקים ההרמוניים שבים לתיקונם בתוך הישות.

אם תחזרו ותתבוננו בהרצאות מוקדמות יותר על הבעיות המגוונות של הנשמה האנושית, יקל עליכם לראות כיצד אתם מפרים חוקים אלה. אם אתם נלהבים מדי או חרדים מדי, אם

שאיפתכם לתקשורת מוגזמת והופכת להשתוקקות, כוחות הנשמה יהפכו באופן אוטומטי לבלתי נעימים, חדים ונוקשים. התנועה שלהם תהיה פתאומית, והשפעתם על מרכז נשמתו של האדם האחר – שממנו הוא בתורו מגיב, לעתים קרובות באופן לא מודע למדי – תהיה חזקה מדי. היקום כולו מבוסס על איזון, ובכל פעם שהאיזון מופר, הכוחות האוניברסליים פועלים לקראת ביסוסו מחדש. זהו לעתים קרובות תהליך כואב. לדוגמא, תקשורת תוקפנית מובילה בהכרח לכך שהנשמה האחרת נסוגה, בגלל שהכוחות הפנימיים התואמים מתכווצים, ונדמים כדוחים, את הניסיון הנלהב מדי לתקשר.

בתצפיותיכם היומיומיות תוכלו לראות זאת בקלות, במיוחד בעבודת הבדיקה העצמית. אתם עשויים להיות לא מודעים למדי להשתוקקות הנסתרת שלכם ולצורך המוגזם; ייתכן שכיסיתם עליהם בשכבה שמפגינה את ההפך בדיוק. אף על פי כן, מה שבאמת מצוי בכם הוא שמשפיע. וכשתגלו את ההשתוקקות המוגזמת שלכם, תבינו שזרם לא מודע עד כה זה הוא שגורם לסגירת הדלת אצל האדם האחר. לא תפרשו זאת יותר כדחייה אישית, אלא תבינו שכוחות הנשמה הלא מודעים שלו מוכרחים להגיב בהתאם לחוק שמבסס מחדש איזון.

כדי להבין תהליך זה טוב יותר עלינו להיות ברורים בנוגע למשמעות של השתוקקות-יתר. אתם עשויים לחשוב שזוהי רק איכות חיובית חזקה, וככזו היא אינה יכולה או אינה צריכה להפר את האיזון הטבעי. אך אין זה כך. תבינו כעת שהשתוקקות יתר כזו היא עיוות, בגלל שהדחיפות של הצורך שלכם איננה באמת. היא מדומיינת, וכפי שמשתמע ממילה זו, היא מגיעה מן הדימויים, הקונפליקטים והעיוותים שלכם. בלא מודע שלכם אתם מאמינים שאתם מוכרחים להשיג אהבה, חיבה ותשומת לב. אין זו שאלה של לשאוף אליהם מתוך הדדיות בריאה; קיימת בכם דרישה ילדותית חד-צדדית, כאילו חייכם עצמם תלויים בכך. היא כה עזה עד שהכוחות המאזנים גורמים לאדם האחר לסגת מן התנועה המוגזמת של הדרישה שלכם. אם לאדם יש קונפליקטים ובעיות פנימיים בלתי פתורים, המוטיבציה לנסיגה כזו תהיה לא מודעת ושלילית. אצל האדם הבריא יחסית, התגובה תהיה דומה, אך היא תנבע ממניעים חיוביים ומודעים.

נסו לדמיין תנועה חזקה, חותרת-לפנים זו, עם כל ההשפעה של הזרם המאלץ, ותבינו במלואה את התגובה הבלתי נמנעת. דמיינו את כוחות הנשמה, ואז היזכרו במקרים שבהם הייתם מעורבים בשני הצדדים. במספר הזדמנויות, הצורך המוגזם עלה מתוכם ואז נהדף; בפעמים אחרות, כוחות כאלו כוונו אליכם, ולמרות שאיפתכם לאהבה ולתקשורת, לא יכולתם אלא להדוף אותם. תצפיות כאלו ירחיבו את הבנתכם ויתבררו כמועילות מאד עבורכם.

בעבר, לפני שחדרתם באמת לאזורים ולמניעים הנסתרים של כוחות הנשמה שלכם, כל הפעולות והתגובות הפנימיות הללו לא היו מודעות. במקרה הטוב, הייתם מודעים באופן קלוש לכך שמשוהו כזה מתרחש. אך כעת, ככל שאתם מתקדמים בנתיב הבדיקה העצמית שלכם, הפכתם להיות הרבה יותר מודעים. אם תשלבו מודעות זו עם ידע של חוקי התקשורת והאיזון, תגיעו לתובנות עמוקות עוד יותר. הן תשמורנה עליכם מפני הסקת

המסקנה המוטעית לפיה ה"אהבה" שלכם נדחית, ושכתוצאה מכך אינכם שווים דבר. תבינו שלהשתוקקות הילדותית, המוגזמת שלכם אין שום קשר לאהבה בריאה, ושהראשונה היא למעשה הסיבה להשפעה הלא בריאה ולדחייה שבאה בעקבותיה.

ברגע שתבינו זאת באופן מלא, לא תצטרכו יותר להגן על עצמכם מפני פגיעה ואכזבה כשאתם אכן אוהבים, ואף לא תצטרכו להישמר מפני אהבה. הגנה-לכאורה זו גורמת לכם לסגת לבידוד; אתם מסרבים לתקשר. כשאינכם עושים כל מאמץ ליזום מגע, לא מיוצרת כל אנרגיה כדי לחפש את האחר. לכן, שום דבר לא יקרה. זה מזיק באותה המידה כמו הקיצוניות השנייה של השתוקקות ואילוף ילדותיים.

אלו הם שני העיוותים העיקריים של החוקים ששולטים על תקשורת, עם תת-חלוקות ומשתנים אישיים רבים, אותם עליכם לגלות כפי שהם מופיעים אצל כל פרט. רק כשאתם צומחים, ולכן הופכים מודעים לכך שהתגובות המוטעות נובעות מרשמים מוטעים, אתם יכולים לשנות בהדרגה מצב זה. זכרו, כשאתם בודקים את התגובות הפנימיות שלכם, שאתם נעים כל הזמן בין הקיצוניות של השתוקקות יתר שנובעת מצורך מוגזם, ונסיגה. מוזר ככל שזה יישמע, לעתים אתם נוקטים בשתי האפשרויות בו זמנית; לפחות אתם מנסים לעשות זאת, רק "ליתר ביטחון". אין פלא שנשמעתם נקרעת ושהכוח שלכם מתמוסס. לא פלא שאתם שרויים בדיסהרמוניה, אומללים וחסרי תקווה. לעתים נדירות, אם בכלל, אתם מכירים לרגע בכך שכל האירועים החיצוניים שאותם אתם מאשימים במצבכם הם התוצאה הטבעית של המצב הפנימי שלכם, שאותו הבאתם עליכם.

ידידי, אני חוזר ואומר שידע תיאורטי לא יקנה לכם דבר. רק עבודתכם האישית – החיפוש האישי שלכם אחרי סטיות, עיוותים וטעויות אלו – יראה לכם את האמת שבחוקים אלו. האמת היא שאירועים חיצוניים שנדמים כבלתי קשורים למצבכם הפנימי הנם למעשה אותן התוצאות עצמן שלהן גרמתם. הידע של חוקים כאלו ישחרר אתכם ויעניק לכם את החוזק וההתמדה על מנת ללמוד בהדרגה כיצד לתקשר ללא צורך מופרז. כפי שאתם יודעים משיחותי הקודמות אתכם, צורך זה נובע, באופן זה או אחר, מאכזבות הילדות שלכם. לא השלמתם איתן עדיין ואתם עדיין מנסים להתגבר עליהן ע"י הגזמה נוספת של הצורך, בגלל שאתם מונעים ע"י התגובות והמניעים הלא מודעים שלכם.

ברגע שתראו ותבינו באופן מלא מה מתרחש בכם, וכתוצאה מכך תהיו מסוגלים להרפות מהצורך המוגזם, תגלו שצורך זה הוא אשליה. ברגע שסיפוק ההשתוקקות של הילד יפסיק להיות שאלה של חיים או מוות, לא תצטרכו לסגת לקיצוניות השנייה, שהיא לחבל באותו הדבר שאותו אתם הכי רוצים, ושאכן אמור להיות שלכם בדרך בריאה. אתם מחבלים בתקשורת בכך שאתם הודפים את קרני המישוש הניסיוניות של הנשמה האחרת וגורמים להן לחזור ולסגת, או ע"י התעקשות על הבידוד שלכם עצמכם וסירוב להסתכן ביציאה ממנו. אתם בונים חומה מסביב לכם, גם אם היא סמויה מעין. אם תרפו משתי הקיצוניות, מחוץ למרכז ההוויה שלכם, כוחות הנשמה יזרמו באופן הרמוני ויהיו בעלי השפעה מיטיבה, אפילו ביחס לאלו שיש להם עדיין בעיות לא פתורות מסוג זה. חוק זה פועל תמיד. בהתאם למה שיוצא מכם, כך יינתן לכם בחזרה בהכרח.

כשאנשים לומדים זאת באמת, שינוי תמיד מתרחש בחייהם. הם מתחילים לתקשר באמת במקום להתקיים רק על צורך ותלות הדדיים. במצב זה אדם אחד ממלא את הצורך של השני במטרה להביא לכך שהצורך שלו עצמו יתמלא. אלו הם כעת היחסים הבין-אישיים של רוב בני האדם. אין זה משנה אם זה קורה בחייכם המקצועיים או ביחסיכם האישיים, כמו נישואין או ידידות. עולמכם כאן על פני האדמה נשלט במידה רבה על ידי תלות וצורך במקום על ידי תקשורת אמיתית. הכירו בכך, ידידי, וכאשר תתבוננו בתוך עצמכם נסו לראות כיצד אתם מונעים או מחבלים בהשגת אותו הדבר עצמו שאליו אתם משתוקקים כל כך.

רבים מכם נכשלים אפילו להכיר בכך שאתם אכן מעוניינים בתקשורת. דחיות הפכו אתכם לזהירים כל כך עד שאתם מאמינים באופן מודע שהנכם בלתי מושפעים באופן אמיתי ובריא, אבל הצורך המוגזם שלכם רק רוחש מתחת, מכוסה על ידי שכבות של נפרדות מזויפת, שאינה אלא פחד ונסיגה לבידוד, הגנה מפני פגיעה. הפגיעה, כמובן, לא היתה הכרחית אם הייתם מגלים ומבינים את התהליך כולו.

ברגע שתמצאו את הצורך החבוי, תכירו בו ותחוו אותו, תוכלו לנסות לקבוע כמה דחיפות או השתוקקות מצויה שם. ככל שההשתוקקות וההגזמה הלא בריאה חזקות יותר, כך סביר יותר שאינכם מודעים להן. אתם עשויים להאמין שככל שהצורך חזק יותר, כך אתם מוכרחים להיות יותר מודעים אליו, אך אין זה בהכרח כך. למעשה המצב עשוי לעתים קרובות להיות ההפך בדיוק. משהו בכם חש בהגזמה ומתבייש בה. אתם יודעים שמהו בה אינו כשורה. אתם גם מרגישים באופן לא מודע מושפלים עקב השאיפה שחוזרת ומציקה, ואשר לעולם אינה יכולה להתמלא, בגלל שהיא מוגזמת כל כך, ולכן אתם מוציאים אותה מטווח הראייה שלכם. אתם גם לא מחבבים את עצמכם בגלל התלות שלכם, שגורמת לכם להרגיש חסרי אונים מול אלו שבפניהם אתם מרגישים שעליכם להיכנע על מנת שהצורך שלכם ימומש. כתוצאה מכך, עשויה להיות לכם תגובה חיצונית מנוגדת של "עצמאות" קיצונית ומזויפת. הישמרו מכך, ידידי.

לאחר שתגלו את קיומו של הצורך, ואת עוצמתו, נסו לקבוע באילו אמצעים נקטתם בניסיונותיכם להתמודד אתו. דנתי בכך קודם לכן, אך אראה לכם אמצעים אלו כעת באור חדש.

אמצעי אחד שכזה הוא הכניעות – לעתים סמויה מאד – שבעזרתה אתם מוכרים את נשמתכם על מנת לקבל אהבה. כשנטייה זו נמצאת על פני השטח, אתם עשויים לומר לעצמכם שזוהי יכולתכם לאהוב, מוכנותכם ונכונותכם לכך. אתם עשויים להאמין שהכניעות שלכם היא הקרבה והעדר אנוכיות אמיתיים. רק ניתוח קפדני מאד ותובנה יראו לכם שלהשתוקקות זו אין כל קשר עם אהבה אמיתית, ושבזמן שאתם משתמשים בה, אי אפשר לבסס כל תקשורת ממשית.

אמצעי נוסף כזה הוא תוקפנות, אליה אתם נסוגים כהגנה בפני הפגיעות של ההיבט הכנוע שמתחתיה. הצבעתי בעבר גם על האופן המלאכותי שבו אתם עושים דרמה מחייכם, מרגשותיכם ומכל דבר ששייך לאישיותכם.

אתם מקווים, על ידי כל האמצעים הללו, או להשיג את רצונכם או להגן על עצמכם בפני האכזבה והתסכול שבאי השגת רצונכם. כיוון שהגנה מזויפת כזו מונעת באופן אוטומטי את המימוש של משאלתכם, אתם פוסחים כל הזמן על אמצעים שונים אלו, לעולם לא בוחרים לגמרי באף אחד, ובו זמנית מנסים לקיים אמצעים סותרים. כעת יתברר לכם שאפילו אחד מאמצעים אלו מוכרח לעוות את חוק התקשורת ולפיכך לחבל במשאלת לבכם. אך כשאתם מקיימים בו זמנית מספר אפשרויות סותרות, אתם מעוררים כזו דיסהרמוניה ביקום של נשמתכם אתם, עד שהתרת קשרים אלו וביסוס מחודש של סדר יהיו הרבה יותר קשים.

כשתגלו את האמצעים המזויפים שבהם ניסיתם להשתמש, תסללו את הדרך לתקשורת אמיתית בכל יופייה. תבינו מה עשוי היה להראות סותר באמונתכם שהנכם תלויים-הדדית באופן בריא באחרים. תלות-הדדית בריאה זו, בכל אופן, יכולה להתקיים רק אם אתם באמת בלתי תלויים – לא באדם השני, אלא בצורך המעוות ובדחיפות שלכם עצמכם. רק על בסיס אי תלות אישית תוכלו להשיג תלות הדדית בריאה. אולם, השניים יכולים להיות מעוותים, וזוהי, לרוע המזל, לעתים קרובות מאד הבעיה. כל מי שנסוג לקונכייה של בידוד, או שמתנגד בתוקפנות לאחרים, מראה אי תלות לא בריאה, לא אכפתית ומזויפת, שנובעת מתלות לא בריאה ומצורך וגם מובילה אליהם. התנהגות פנימית כזו, לא משנה עד כמה מכוסה ומוסווית, לעולם אינה מבטאה בחירה חופשית בעצמאות ובתלות הדדית בריאות.

כעת, ידידי, האם ישנן שאלות כלשהן בקשר לנושא זה?
שאלה: האם הבנתי נכון שהצורך המוגזם הוא קו אופי נורוטי?

תשובה: כמובן. זוהי אשליה, בגלל שכשאתם מרגישים בצורך אתם מאמינים שחייכם בסכנה. אתם עשויים שלא לחשוב כך באופן מודע, אך כשתבחנו את רגשי האכזבה או התסכול שלכם, תגלו את עוצמתם ומשמעותם האמיתית. אז תגלו את האשליה ותראו שלעוצמת הרגשות שלכם אין כל קשר לנושא.

שאלה: התייחסתי למשהו אחר. דברת על שני אנשים שזקוקים זה לזה באופן מוטעה. האחד ממלא את צרכי האחר במטרה להביא לכך שהצורך שלו עצמו יתמלא. מדוע זה לא בריא או מוטעה?

תשובה: יחסים כאלה יכולים להתקיים זמן מה, והם יכולים אפילו להצליח לזמן מוגבל. אך אין אלה יחסים המבוססים על תלות הדדית אמיתית, בגלל שהצורך הממשי של הפרט עצמו עדיין לא התבסס כליבה של תקשורת נכונה. יחסים לא בריאים כאלו מבוססים על התמקחות ועל פעולה הדדית של עמדות כנועות ושתלטניות. כל אחת מהעמדות יכולה להיות דומיננטית אצל אחד מבני הזוג, או שהן עשויות להתחלף אצל שניהם בשלבים שונים של מערכת היחסים. אינטראקציה חופשית מצד שני בני הזוג היא הסימן של יחסים בריאים.

שאלה: נראה שיש גבול דק מאד המפריד בין תלות בריאה ולא בריאה, כמו גם בין עצמאות בריאה ולא בריאה. כיצד נוכל להבחין בין השניים?

תשובה: הגבול הוא תמיד דק. לא תוכלו למצוא את האמת הפנימית ביחס לנושא מעודן וחמקמק שכזה אם אתם רק דנים בו. אין כל כלל או נוסחה. אתם עשויים לפתח את התיאוריות הטובות ביותר ולהאמין בהן בשכלכם, אך רגשותיכם עשויים לסטות מכך לגמרי. הדרך היחידה שבה תוכלו לגלות את האמת היא באמצעות העבודה שאתם עושים בנתיב זה, תוך עימות עם רגשותיכם ותגובותיכם ובדיקה שלהם, והבנת משמעותם על ידי מעקב אחריהם עד לשורשיהם. מאחורי כל רגש שלילי, מפריע ודיס-הרמוני מוכרחים להיות משאלה מקורית כלשהי ותסכולה. כשתמצאו זאת, תוכלו לקבוע עד כמה המשאלה היתה אמיתית או אשלייתית. רק אחרי שתהיו מסוגלים להבין באופן מלא את הרגשות הלא בוגרים והמעוותים, תוכלו להשיג את הרגשות הבריאים. תהיו מסוגלים לראות היכן הם עשויים כבר להתקיים במידה מסוימת, ולפיכך כיצד ניתן יהיה לפתח אותם. אז תרגישו את ההבדל בין לרצות משהו באופן חופשי לבין להזדקק לו כל כך עד שאי ההגשמה שלו ממש פוגעת.

הערה: האם אוכל להוסיף כאן משהו? אני חושב שנוכל להבין זאת באמצעות הבדיקה של מידת התסכול והחרדה שאי ההגשמה יוצרת בנו.

תשובה: כן, זה נכון. אבל אתם צריכים גם להיזהר מההרמוניה הרגועה-לכאורה, העדר הצורך המאולץ שהוא פשוט נסיגה מהחיים, מאהבה ומתקשורת עקב פחד. גם זה דבר שיש לבדוק היטב.

שאלה: דברת על נושא האחדות. אירוע בחדשות של השבוע הזה מעלה שאלה ביחס לאחדות האפשרית של הכנסיות הנוצריות. היו ניסיונות מצד האפיפיור וקריאתו לאיחוד הכנסיות, ומצד קבוצות דתיות שונות להתכנס, בתקווה להפוך מאוחדים. למרות ניסיונות אלו, הקרב עדיין ניטש בין פונדמנטליזם וליברליות. השבוע בדיוק, הבישופ ג'יימס א. פייק מהכניסה האפיסקופלית הפרוטסטנטית התייחס ל"מיתוסים" שונים בתנ"ך – כמו אדם וחווה, גן עדן, השמים והשואל. הוא הואשם מיד בכפירה ע"י חבר הכמרים שלו עצמו. מהו לדעתך המקום של מיתוס בדת?

תשובה: אנשים לא מבינים מהי משמעותו האמיתית של מיתוס. עבור הרוב, מיתוס משמעו המצאה, פנטזיה, דמיון, סיפור אגדה או שקר. כמוכן, המשמעות האמיתית של מיתוס שונה מאד. אך אי הבנה זו אינה הסיבה היחידה לכישלון של דתות שונות להתאחד. אם בעיות אלו היו נפתרות, משהו אחר היה מפריע. לעתים קרובות, אנשים כל כך כבולים על ידי האמונות והנאמנויות שלהם לדת, לפוליטיקה או לכל דבר אחר שבו הם דבקים, עד שהם מפחדים להרפות ולשחרר. מעורבים כאן פחד או איום אישי. הם מרגישים, "אם אני צריך לוותר על מה שאני מאמין, אז כל עולמי ובטחוני האישי מתפוררים". הם לא יכולים להרשות לעצמם להתייצב מול מה שהם מחשיבים כאיום לביטחונם.

כך שלב הבעיה אינו טמון באי ההבנה של מיתוס, סמל או כל דבר אחר לצורך כך. הלב טמון בבעיות הפסיכולוגיות, בהגנות המזויפות שאנשים בנו לעצמם, ובהתנגדותם לבחון מחדש את המניע האמיתי להיאחזות שלהם ברעיונות מסוימים, ויהיו נכונים או מוטעים. כל עוד מצב זה שורר בקרב רוב האנשים האחראים להשגת איחוד, המכשולים הפנימיים שלהם

ייצרו תמיד מכשולים חיצוניים. אולם, לא הייתי קורא למסרתם אחדות (unity), אלא איחוד (unification) – שהשגתו היא צעד נוסף בדרך לאחדות.

שאלה: האם תוכל לתת לנו מושג כלשהו לגבי המשמעות האמיתית של מיתוס? תשובה: הייתי יכול לדון בכך ממושכות. כרגע, אומר רק שמיתוס מייצג אמת שמועברת בצורה שיכולה להתקבל ולהיות מובנת על ידי בני אדם. מיתוס, בדומה לסמל, אם לומר זאת בקצרה, הוא אמת נרחבת בצורה של תמונה, כמו שפת התמונות בעולם הרוח, כמו שפת התמונות שאתם חווים בחלומות. ההבדל בין סמל ומיתוס הוא שיכול להיות לכם סמל לכל דבר, חשוב או בלתי חשוב. בחלומותיכם, מופיעים הסמלים האישיים שלכם לתכונות המיוחדות הפעוטות האישיות שלכם. מיתוס, מצד שני, עוסק באמת כללית, אוניברסלית. הוא מוצג באופן מצומצם, תמונתי, כדי להפוך אותו למקובל ולמובן, כדי לאפשר לכם לתפוס אותו. העיקרון של מיתוס וסמל הוא זהה.

שאלה: האם זה נכון שפעילות נפשית ספציפית שמושלכת אל העולם שבחוץ היא מאד אינדיבידואלית ויחסית? במילים אחרות, מה שאדם רואה ותופס כאמת, קשור למה שהוא משליך. ומה שהאדם משליך הוא יחסי לפעילות הנפשית ולניסיון הספציפיים שלו?

תשובה: כן, זה נכון, אבל זה גם מעבר לכך. מיתוס, בניגוד לסמלים רבים, הוא משהו שהנו למעשה אמיתי. אך הוא מוצג כך שהאנשים להם הוא מתגלה יוכלו לתפוס אותו. אך כשלעצמו, הוא ייצוג של אמת מוחלטת.

שאלה: האם תוכל להתייחס למשהו שראיתי לאחרונה? הייתי עד להדגמה של ראיית-נסתר שבה המדיום לא היה בטראנס, אך יכול היה לראות רוחות מסוימות. מה מתרחש במקרה כזה? האם זה מקרה של קריאת מחשבות, תפיסה של גופים אתריים או האם זה יתכן שהרוח המסוימת היתה ממש שם כך שהמדיום יכול היה לראות אותה?

תשובה: כל האפשרויות האלה ייתכנו. האנושות תמיד חושבת במונחים של או/או. אין לי כל דרך לקבוע כעת איזו מבין אפשרויות אלו מתייחסת למקרה המסוים. אבל זה באמת לא משנה כל כך כפי שאתה נוטה לחשוב. נראה שאתה חושב שאם זה מקרה של "קריאת מחשבות", זה מבטל את חייה וקיומה של ישות-הרוח. החיות של הרוח והקשר שלה אליך עשויים לגרום לתת המודע שלך להיות מושפע על ידה, כך שרואה-נסתר תופס אותה דרך המעקף של תת המודע שלך עצמך.

שאלה: אך האם זה אפשרי שהרוח הממשית היתה שם באמת?

תשובה: כמובן שזה אפשרי. לחלוטין.

שאלה: דברת על הצורך ההדדי שעשוי לקיים את מערכת היחסים, ושצורך זה אינו בריא. אך נראה לי שזה רק הוגן ונכון שאם אני אוהב אדם, אותו אדם צריך גם לאהוב אותי. אחרת זה יהיה הרבה יותר לא בריא.

תשובה: ידידי היקר, אתה טועה מאד אם אתה מאמין שאני ממליץ על אהבה חד-צדדית. במצב בריא, לעולם לא תצטרך לדאוג ביחס לכך, בגלל שאם אתה משחרר את עצמך מן הצורך המוגזם, העצמי הפנימי ביותר שלך – העצמי האמיתי שלך, או העצמי האינטואיטיבי שלך – יגרום לך לכוון את חיבתך ואהבתך כלפי האדם שמסוגל להגיב. אז ההדדיות תבוא כמעט מעצמה. חוסר הדדיות מצוי אך ורק במצב לא בריא, שמבוסס על השתוקקות לא בשלה במקום על מוכנות חופשית לאהוב ולתקשר. כיוון שאתה חדש בקבוצה זו, ניתן להבין שאתה שואל שאלה זו; בכל אופן, אם היית מכיר יותר חומרים אלו, היית מבין לגמרי שהדדיות בריאה היא המהות והתוצאה הטבעית שמגיעה באופן אוטומטי כשהאדם משחרר את הנשמה מכבליה. אהבה חד-צדדית היא הוכחה בפני עצמה לעיוות ולסטייה. על מנת

להימנע מכך, אינך צריך לדאוג, לתכנן או לכוון את רגשותיך, ואף לא לאלץ אותם לפנות לשום כיוון מסוים. אם אתה חושב שעליך לעשות זאת, זהו סימן שישנן רמות של תגובות לא מודעות שצריכות להפוך מודעות בתוכך כך שתוכל לטפל בהן כראוי. אם אתה מגיב בחופשיות, הדדיות מוכרחה להגיע.

שאלה: הפסיכיאטריה כיום משתמשת בטיפול בשוק חשמלי. האם זה יכול לפגוע בנפש ובגופים המעודנים?

תשובה: כן, זה אכן פוגע, ואינו מביא לריפוי אמיתי, אלא רק למראית עין זמנית של ריפוי.

שאלה: מה זה עושה?

תשובה: זה מספק ריפוי-לכאורה זמני, שטחי ומאד לא ממשי.

הערה: זה מוציא אותך באמצעים מכניים מפסיכוחה ומחזיר אותך למציאות. אך אז אתה צריך להתחיל לחקור מה היתה הסיבה, על מנת להימנע מהתרחשות חוזרת של הפסיכוחה. אך זה מכני לגמרי?

תשובה: אמרת שזה מחזיר את האדם למציאות. זה עושה כך רק באופן מוגבל מאד. באותו הזמן, שוקים חשמליים אלו יכולים לפגוע, ולעתים קרובות אכן פוגעים, בחלקים של הנפש האנושית ובגופים המעודנים.

שאלה: ראיתי בימים האחרונים כיצד אנשים קבלו טיפול בשוק חשמלי כזה, ונדמה היה שהם היו ממש מתים למספר רגעים או שניות. האם זה ייתכן שהם למעשה כן מתים למספר רגעים?

תשובה: לא. מה שאתה קורא מוות מתרחש כשחוט הכסף נחתך. אך ישנם שלבים רבים של אי מודעות שעשויים להידמות מבחוץ כמוות, אך הם אינם מוות אמיתי בגלל שהחוט אינו נחתך.

שאלה: האם טיפול בשוק חשמלי יכול לפגוע בחוט הזה?

תשובה: דבר זה יכול להתרחש גם כן. אך אפילו אם זה לא קורה, טיפול כזה עשוי לפגוע ביכולות ובחלקים אחרים של הישות הפנימית, דבר שעשוי להיות מזיק באותה המידה.

שאלה: האם היית יכול לתת לנו נוסחה כלשהי שנוכל לאמץ כדי לפרש סמלי חלום?

תשובה: כן, ידידי, פרשתי סמלי חלום במשך שנים רבות של תרגול. אך איני יכול לתת שום נוסחאות ערוכות מראש. דבר זה יפשט מדי את העניינים. בכדי להבין ולפרש באמת חלומות נדרש תהליך ממושך ולעתים קרובות משעמם. לא רק שיש צורך בידע ובניסיון, אלא התהליך דורש גם מידה רבה של אינטואיציה, הבנה וכשרון. חלום הוא משהו מאד אישי. יש כל כך הרבה פשטנות-יתר בעולמכם. הרווח האמיתי של המסר שהחלום אמור להעביר אובד לעתים קרובות כשאנשים מנתחים חלומות באופן שקדני אך אוטומטי.

שאלה: מדוע החלומות ניתנים אם נדרש מומחה כדי להגיע למשמעותם?

תשובה: אם אתם באמת רוצים לדעת את האמת בנוגע לחלומותיכם, ואם תקדישו את הזמן והמאמץ, תוכלו לפעמים לגלות את משמעותם בעצמכם. בפעמים אחרות, תזדקקו לעזרה. אך במקרה שאתם באמת רוצים לדעת על העצמי הפנימי ביותר שלכם, לא תחששו מן האפשרות של קבלת עזרה כזו ותהיו מונחים לכך. כפי שאמרתי לעתים קרובות, העבודה הממשית של חקירה עצמית לא יכולה להיעשות לבד. זה מתייחס לא רק לפרוש של חלומות. אך רוב האנשים לא רוצים לדעת על עצמם. הם מוציאים מסווח ראייה כל דבר שעשוי לתת להם הבנה עמוקה יותר של עצמם, בין אם הוא מושג מחלום או מהתצפית בתגובותיהם היומיומיות המודעות.

מי ייתן וכולכם תפיקו רווח כלשהו, חיזוק והבנה נוספת מדברי. ידידי, דבר זה תלוי בכם. הפכו אותו לכזה. היו מבורכים, כל אחד מכם. היו עטופים בחזק ובאהבה שאנו מביאים אליכם מעולמנו. היו בשלום, היו באלוהים!

